

Sekce I.
argumentace v právu v době evropské
integrace: systém a doktrína?
(Logické aspekty problematiky)

I.

Zásada proporcionality: variabilita její struktury?

Pavel Holländer

1. ZROD ZÁSADY PROPORCIONALITY V ÚSTAVNÍM PRÁVU

*1.1 OD FORSTHOFFA PO BÖCKENFÖRDE: IDENTITA ANEBI
ROZDÍLNOST ÚSTAVY A ZÁKONA JAKO PŘEDMĚTU
INTERPRETACE*

Dobu padesáti let od druhé světové války v oblasti demokratické konstitucionalistiky lze označit jako éru základních práv a svobod a ústavního soudnictví.

Na přelomu čtyřicátých a padesátých let 20. století se prosadila koncepce bezprostřední závaznosti ústavní úpravy základních práv a svobod pro soudy a správní orgány. Odstraňuje jakoukoli pochybnost v tomto směru, čl. 1 odst. 3 Základního zákona SRN zakotvil: „Následující základní práva zavazují zákonodárství, výkonnou moc a soudnictví jako bezprostředně platné právo.“ Základní zákon dále konstituoval instituci Spolkového ústavního soudu, jenž zavedením institutu ústavní stížnosti nabyl přezkumnou pravomoc ve vztahu k obecné justici, v důsledku čehož se ústavní katalog